

[Jane Oksen]

opholder sig i udlandet, synes jeg, det er meget svært, som også andre ordførere har været inde på, at gennemskue, hvad de enkelte grupper egentlig får af diverse tilskud, børnetillæg og andre frynsegoder. Ministeren har helt klart redegjort for en række af de ting og bl.a. nævnt, at de fleste ikke betaler skat i Danmark og i øvrigt ofte får et skattefrit udetillæg.

Ud fra de synspunkter, der har været fremsat, og også ud fra, at det er en meget problematisk administrativ ordning at finde ud af, hvilke grupper der egentlig kunne få del i disse tilskud, vil Fremskridtspartiet afvise forslagene.

Kristeligt Folkeparti kommer også med nogle bemærkninger om, at det ligefrem skulle fremme erhvervslivet. Det vil vi nu godt sætte spørgsmålstegn ved. Vi tror ikke, det fremmer erhvervslivet at udvide gruppen, der skal modtage sociale ydelser på dette område.

Elisabeth Arnold (RV):

Som en række tidligere ordførere kan vi også fra Det Radikale Venstres side udtrykke forståelse for, at Kristeligt Folkeparti i sin omsorg for børnefamilierne bestandig prøver at finde grupper, som muligvis er blevet uretfærdigt eller urimeligt behandlet af det danske system.

Men det fremgår jo ikke helt klart af disse forslag, om de grupper, man har i tankerne, er blevet specielt dårligt behandlet. Det er jo sådan, at når man sender folk til udlandet, f.eks. i erhvervsvirksomheder, får de ofte udstationeringstillæg, en højere løn og skattefrihed og andre fordele, som betyder, at det ikke vil være det manglende børnetilskud, der får eventuelle interesserede til at blive hjemme i stedet for at rejse udenlands. Derfor tror jeg ikke, den slags ting kan være afgørende.

Det fremgår overhovedet ikke af Kristeligt Folkepartis forslag, hvor mange personer det drejer sig om, dvs. hvor store beløb det kan komme til at dreje sig om, og hvad det i det hele taget er for persongrupper, som vi her i Folketinget skal vise særlig bevågenhed.

En anden ting, som også er helt uafklaret i de bemærkninger, der ledsager lovforslagene, er, i hvor lang tid man skal kunne udbetale disse børnetilskud til disse særlige familier. Og det har jo været rejst tidligere, også af socialministeren, om vi må sætte en grænse for, hvornår man kan betragtes som egentlig emigreret, og hvornår man blot er udstationeret i en kortere tid.

Jeg anser også de administrative problemer for at være ganske overordentlig alvorlige, men det skal nu ikke afholde Det Radikale Venstres medlem af Socialudvalget fra at spørge til disse forhold for at prøve på at få opklaret, om der rent faktisk er nogle grupper, som burde have en bedre behandling, end de får i dag, eller om vi må sige nej til forslagene som helhed.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil sige ikke mindst til Fremskridtspartiets ordfører, at børnefamilieydelsen jo ikke er et socialt tilskud. Det er netop ud fra ønsket om i højere grad at ligestille familier, der har børn, med familier, som ikke har det. Det er faktisk den samme tankegang, der ligger bag de forslag, vi har fremsat.

For et par måneder siden var jeg med Finansudvalget i Tanzania, hvor jeg bl.a. fik mulighed for at drøfte udsendte Danidamedarbejderes forhold, og der er altså ganske mange ekstra udgifter for børnefamilier i tredjelande. Det har været en af vore bevæggrunde, at vi gerne vil give udsendte fra Danida, missionselskaberne, eller hvor det måtte være, bedre mulighed for at være ude i en længere periode, også når de har mindre børn.

Jeg er godt klar over, at der er nogle afgrænsningsspørgsmål, det har vi heller ikke lagt skjul på. Men jeg synes, vi skal behandle disse afgrænsningsspørgsmål under udvalgsarbejdet, og jeg takker de partier, som gerne vil være med til at vurdere det nærmere.

Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan få præciseret kriterierne for, at der er grupper, som vil blive bedre motiveret til en indsats ikke mindst i den tredje verden, hvis vi gennemfører dette. Jeg tror også, at når vi får det nærmere afdækket under udvalgsarbejdet, vil forståelsen vokse.

(Kort bemærkning).**Bjørn Poulsen (SF):**

Jeg mener at vide, at når man fastsætter vederlag for disse mennesker, der arbejder forskellige steder i verden, fastsætter man det ud fra nogle kriterier for, hvad det koster at bo de forskellige steder.

Betyder det så også, at disse børnefamilieydelse skal have forskellig værdi, alt efter hvor i verden man bliver sendt hen? Det må jo være det, der er det afgørende, hvis der skal ske en